

Відділ освіти Зборівської районної державної адміністрації
Комунальна установа «Зборівський районний методичний кабінет»
Зборівської районної ради
ЗОШ I-III ступенів №1 м. Зборова

Виховний захід
на тему: «Подорож Королівством Осені»
(для учнів 5-6 класів).

Підготував
вчитель образотворчого мистецтва
Росіцький Р.П.

Зборів – 2014

Мета заходу: *навчити дітей сприймати світ у кольорах і звуках; виховувати почуття прекрасного, любов до природи і людини; формувати світосприйняття дитини, розуміння нею унікальності і неповторності оточуючого світу.*

Зал прикрашено жовтим листям, кетягами калини, гіллям дерев, на яких ще залишились листочки, чути шерхіт листя. По імпровізованій лісовій стежині до глядачів виходить Лісовий Дух.

Лісовий Дух: Доброго здоров'я, дорогі діти. А скажіть-но мені, чи знаєте ви світ, у якому живете?.. Кажете, що знаєте, а я думаю – ні... Ой, вибачте, забув відрекомендуватися, я – Лісовий Дух. Що роблю тут, питаєте? Так я ж оце хотів сам про все розповісти. Цієї ночі, поки ви спали, світ встиг змінитися! Це велика таємниця. А ви кажете – не помітили. Вчора ж було літо, а сьогодні вже осінь! Бачите, яке усе мінливе, рухливе і дивовижне. От ви звернули увагу на листочки? Ще вчора вони були зелені, а сьогодні – жовті, червоні, коричнуваті, бурі. Та що говорити, навіть повітря стало іншим. Одне слово – сталося диво. І ніхто цього не помітив. Крім мене, звичайно... Але що це? Я чую чийсь кроки, до нас хтось іде.

Виходить красива, жовтокоса у вінку із листя, калини, яблук, винограду дівчина – Осінь.

Лісовий Дух: То це ви?! Вітаю вас, моя королево, чи добре добралися?

Осінь: Добре, дуже добре, давній мій друже.

На кленовому листку
Я летіла білим світом,
Стріла пісеньку легку,
Що була про літо.
Нитку срібну і дзвінку
Та мені подарувала,
Щоб на неї барви світу
Я для вас збрала.

Лісовий Дух: Ви ж наша трудівнице, господине, натомились, мабуть? Може, бажаєте чого?

Осінь: Бажаю! Бажаю, щоб діти повірили в диво!

А це можливо?

Лісовий Дух: Звичайно, можливо, моя королево. Ось подивіться, вже йдуть ваші підданці, вони несуть вам дари. Щоб створити такі дари, людина повинна пізнати найголовніші таємниці світу: розрізняти кольори, відтінки, бачити і вміло поєднувати контрасти, досягнути закони композиції, знати «золоте» число і взагалі розбиратись, де натюрморт, а де звичайний салат.

Діти в осінніх костюмах (звичайний одяг можна прикрасити жовтими листочками, зробленими з паперу) розставляють на столах зроблені своїми руками оригінальні композиції з фруктів, овочів, листя, квітів. Захист витворів. Осінь обходить виставку, найкращі композиції відмічає, знімаючи зі свого намиста білу або червону намистину (червона – найвищий бал).

Осінь: Бачу, гарна я пора, мене любить дітвора!

Лісовий Дух: І не тільки любить, а ще й знає, моя ласкава панно! Якщо не вірите, давайте перевіримо.

Осінь сідає на імпровізований трон. Лісовий Дух пропонує учасникам гру в кольори. У нього в руках кольорові картки. Завдання просте: назвати групу кольорів. Наприклад, червоний, синій і жовтий – базові або основні; зелений-червоний (синій-жовтий і т.д.) – доповняльні або контрастні; чорний, білий, сірий – ахроматичні; червоний, оранжевий, жовтий – теплі і т.д. Переможець отримує відзнаку «Золотий листочок» з рук Осені.

Лісовий Дух: Кожен творить такий світ, яким його розуміє. Вибачте, щедра панно, але були часи, коли вас просто не існувало.

Осінь: Чого ж вибачатися? Я народилась

У Греції Древній в міфічні часи,

Коли Персефона зі світом простилась,

І літо позбулось тепла і краси.

Ходила Деметра сумна, невесела,

Шукаючи доньки своєї сліди.
Природа від горя немовби померла,
А світ став притулком печалі й біди.
Та тільки Аїд Персефону послухав –
Додому до мами її відпустив.
Тоді народилась Весна-веселуха,
Що любить грозу й веселкові мости.
Я ж людям зібрати врожай допоможу,
Покажу картини чарівні свої,
І дні подарую ясні та погожі,
І випущу в ночі зіркові рої.

Лісовий Дух: Знаю, знаю, осіннє небо і справді чарівне. *(Звертається до дітей)*
Ану, діти, хто з вас хоче впізнати осінні сузір'я?

Лісовий Дух проводить конкурс. На великих аркушах паперу намальовані сузір'я Андромеди, Персея, Кассіопеї та Цефея. На столі лежать таблички з назвами сузір'їв. Лісовий Дух набирає дві команди і роздає по дві таблички. Виграє та команда, яка швидше вгадає назву сузір'їв. Переможці отримують відзнаку «Золота зірочка» з рук Осені.

Осінь: Ой, які кмітливі діти!

Є причина порадіти!

Лісовий Дух дістає з кишені мобільний телефон у вигляді шишки і з кимось вітається.

Осінь: Щось трапилося, друже вірний мій?

Я бачу, ти немовби сам не свій:

У гру якусь ти грати починаєш,

Якщо до шишки чемно промовляєш?

Лісовий Дух: Та ні, ласкава панно, то не шишка, а мобільний телефон. Яюсь не пасує Лісовому Духові зі звичайним мобільником ходити, от я й зробив собі ексклюзивний. Оце щойно зателефонувала Кравчиня. Скаржиться, що втратила фантазію і тому не може пошити вам жодної сукні на новий сезон.

Осінь: Повір, мій друже, це уже не смішно –

Ходити світом в одязі торішнім.

Лісовий Дух: Ви не журіться, зараз ми щось придумаємо. *(Звертається до залу).*

Дорогі діти, може у когось випадково знайдуться ескізи вбрання для Осені?
(Лісовий Дух спускається в зал і збирає наперед заготовлені малюнки формату А-3, на яких зображена Осінь у різному одязі. Творці ескізів отримують відзнаку «Срібний наперсток» з рук Осені). Я знайшов, дорога панно! Ви тільки погляньте, які чудові ескізи! Ось сукня для теплого вересневого дня, а ось для вітряного і дощового листопадового! А ось ще гарний одяг для ранкової прогулянки по кришталевих травах жовтня.

Осінь: Які чудові сукні! Де Кравчиня?

Я хочу одягнути це вже нині!

З'являється Кравчиня.

Кравчиня: Панно Осене, добрий день. Як добре, що діти зробили всі ці малюнки, тож я тепер не буду ламати голови, а просто візьмуся до роботи. *(Кравчиня забирає малюнки і йде геть).*

Лісовий Дух: Моя добра панно, чи не бажаєте виступити у ролі судді?

Осінь: Зайве це, я так вважаю,

Тож судити не бажаю.

Лісовий Дух: Я мав на увазі не судові справи! Ні! Я б хотів, щоб ви були арбітром на змаганні юних знавців живопису.

Осінь: Не раз куточки королівства мого

Художники охоче малювали.

Хто упізнає їх без допомоги,

Той буде мати щонайвищі бали.

Лісовий Дух: Дорогі наші діти, хто хоче взяти участь у змаганні?

Лісовий Дух показує всьому залу репродукції картин, називає їх та імена художників. Після цього всім учасникам роздаються фрагменти картин. Перемагає той, хто правильно відповість на більшу кількість питань. Переможець отримує відзнаку «Золотий пензлик» з рук Осені.

Осінь: Ну, що ж, мені уже збиратись треба,

Бо павутинки срібні рвуться в небо –

І відпливають хмар важкі пароми,

Пора додому.

Прийміть від мене подарунок скромний,

Шановні друзі. І на все вам добре!

Під музику троє помічників-місяців виносять кошик з фруктами – дарунок Осені всім присутнім – і пригощають ними всіх дітей. Осінь йде.